

[Qvist Jørgensen]

ordinationer, der finder sted i øjeblikket, er uledsagede, det vil sige, at der ikke er givet meddelelse om eller gjort forsøg på at følge op med den socialpædagogiske foranstaltning, som man hidtil har ønsket der skulle følge med.

Vi har altså en ukontrolleret strøm af metadon i det danske samfund. Det er godt at se, og jeg synes, forfatterne skal roses for, at de så markant tager fat om lige præcis den problemstilling, men jeg understreger – hvad der også står i rapporten – at man kan ikke gribe ind her, uden at man samtidig sikrer, at der findes tilfredsstillende og attraktive behandlingstilbud.

Der er også et vigtigt kommunalt aspekt i misbrugspolitikken. Det er vigtigt, at de tre parter, kommunerne, amtskommunerne og staten, vedkender sig hver sit ansvar og sine forpligtelser. Derfor er det vigtigt, at den ansvars- og udgiftsfordeling, der er bebudet blandt de tre parter, og som, så vidt jeg har forstået, skal starte i morgen, fører frem til en klar præcisering af, hvem der har forpligtelsen, og hvem der skal betale. Alt for mange behandlingsplaner er strandet på manglende vilje til at betale de dermed forbundne udgifter. Det må vi have bedre styr på.

Lad mig så i den forbindelse erindre om den særlige storkommuneproblematik, som selvfølgelig også har noget med betalingsforpligtelsen at gøre. Det er en kendsgerning, at storbyerne – og især København – virker som en magnet på de mennesker, der søger det større samfunds mulighed for anonymitet. Det giver nogle økonomiske vanskeligheder, især for Københavns Kommune, som jeg mener man skal være meget opmærksom på.

Generelt vil jeg sige, at det er vigtigt, at narkomanerne får en kompetent behandling i gode omgivelser, men vi må erkende, at der ikke findes en patentløsning for afvænnning af misbrugere. Afvænningen skal intensiveres, således at flest mulige kan komme ud af misbruget og over i en mere tålelig tilværelse uden bekymringer om, hvor det næste fix skal komme fra, uden nødvendigheden af at begå kriminalitet for at finansiere misbruget og uden frygt for at blive påført alvorlige sygdomme som følge af misbruget.

Det er det, regeringens redegørelse lægger op til, og jeg håber meget, at vi i løbet af dagen

kan enes om nogle retningslinjer for den fremtidige narkostrategi, så den kan føres ud i livet med et så stort flertal bag sig som muligt.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Hr. Qvist Jørgensens ordførertale ligger meget godt på linje med regeringens redegørelse, fuld af alle de rigtige synspunkter. Det vil jeg gerne kvittere for.

Jeg synes bare, det er et problem, når hr. Qvist Jørgensen starter sin ordførertale med at sige, at han håber sandelig ikke, at debatten i dag vil løbe ud i en formålsløs diskussion om flere midler, for så må jeg skuffe. Jeg forstår nemlig ikke, hvordan i alverden man kan forestille sig, at vi kan gøre noget som helst seriøst ved det problem uden at tilføre flere midler.

Ifølge Jyllands-Posten i dag anslår man, at der er 10.000 narkomaner på landsplan. Det er i øvrigt også sådan cirka, hvad redegørelsen er nået frem til. Man har gjort sig den ulejlighed at spørge rundt om i amterne, hvor mange der er i en reel behandling, altså ud over dem, der får metadon uden nogen supplerende behandling. Det er under 20 pct., der får behandling – under 20 pct. af landets narkomaner har vi kunnet tilbyde en reel behandling! Hvordan kan man så stå heroppe og sige, at vi ikke skal diskutere penge, og at vi ikke skal diskutere ressourcer?

Det er lige præcis yderligere ressourcer og penge, vi skal diskutere, hvis det her skal give en mening.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Nu er vi selvfølgelig i regeringen enige om hovedintentionerne i redegørelsen, men jeg har dog lyst til at stille hr. Qvist Jørgensen et spørgsmål med hensyn til det, der blev sagt om, at man ikke skulle stresser disse her narkomaner. Jeg går ud fra, at det, der hentydes til, er, at man ikke skal undersøge, om folk har hash på sig eller ej. Men jeg vil gerne spørge, om der ikke skal lidt mere end hash til, for at man er hårdt belastet narkoman.

Så vil jeg gerne spørge, om man ikke også skal sørge for, at loven bliver overholdt, om det ikke er ulovligt at have hash på sig, lige så vel som det er ulovligt at gå med kniv, for så